

21-07-2018

প্ৰাতঃ মুৰলী

ওম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

“মৰমৰ সন্তানসকল – তোমালোক মৰি গ’লা মানে তোমালোকৰ কাৰণে দুনিয়াখন মৰি গ’ল, পিতাৰ হোৱা অৰ্থাৎ দেহ-অভিমান চূৰ্ণ হৈ যোৱা, এজন পিতাৰ বাহিৰে অন্য একোৰে স্মৃতিত আহিব নালাগে”

*প্ৰশ্ন:- অন্তিম সময় সমীপত লক্ষ কৰি কোনটো শ্লোগান সদায় স্মৃতিত ৰাখিব লাগে?

*উত্তৰ:- “কাৰোবাৰ ধূলিত পোত যাব, কাৰোবাৰ ৰজাই খাব....। এইটো শ্লোগান সদায় স্মৃতিত ৰাখা কিয়নো এতিয়া দুখৰ পাহাৰ খহিব, সকলোৰে মৃত্যু সমাগত। তোমালোক সন্তানসকলেতো এতিয়া পিতাৰ ওচৰত পূৰা বলিহাৰ হোৱা, তোমালোকৰ সকলো সফল হৈ আছে। তোমালোক এটা জন্মৰ কাৰণে বলিহাৰ হোৱা, পিতা ২১ জন্মৰ কাৰণে বলিহাৰ হয়। ২১ জন্ম তোমালোকৰ লৌকিক মাক-পিতাৰ সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰী হোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। দ্বাপৰৰ পৰা পুনৰ যেনে কৰ্ম তেনে ফল পোৱা যায়।

*গীত:- মই এটি নিচেই সৰু সন্তান... (মে এক নন্থা সা বচ্চা হু...)

ওম্ শান্তি। এয়াটো মনুষ্য মাত্ৰই জানে যে উচ্চৰো উচ্চ হৈছে ভগৱান। ভগৱানক সদায় পৰমপিতা পৰমাত্মা বুলি কোৱা হয় আৰু তেওঁৰ নামো উচ্চ, নিবাস স্থানো উচ্চ। সকলোতকৈ ওপৰত মূলবতনত থাকে। এতিয়া যিহেতু ঈশ্বৰ পিতা বুলি কোৱা হয় সেয়েহে সকলো নিশ্চয় তেওঁৰ সন্তান হ’ল। আমি পিতা হওঁ বুলিতো কোনেও ক’ব নোৱাৰে। সৰ্বব্যাপি বুলি ক’লেতো সকলো পিতা হৈ যায়। তেওঁকতো সদায় উচ্চতকৈ উচ্চ পৰমধামত নিবাস কৰোতা পৰমপিতা পৰমাত্মা বুলি কোৱা হয়। উচ্চৰো উচ্চ ভগৱান, সেয়েহে সকলো ভক্তই তেওঁক স্মৰণ কৰে। এনেকৈয়ো কয় ভগৱানে ভক্তক ভক্তিৰ ফল দিবলৈ আহিব লাগিব। সেই পিতা স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা। সৃষ্টি কৰ্ত্তাই নিশ্চয় নতুন দুনিয়াই ৰচিব, তেওঁ আহিব ক’লৈ? বিকাৰী দুনিয়ালৈ নে নিৰ্বিকাৰী দুনিয়ালৈ। চোৱা এয়া ভালদৰে ধাৰণ কৰিবলগীয়া কথা। তোমালোক কম বয়সীয়া সন্তান নহয়। শৰীৰৰ কৰ্মেন্দ্ৰিয় বিলাকতো ডাঙৰ নহয় জানো। তোমালোকে জানা যে সকলোৰে পিতাক স্মৰণ কৰে, ইয়াত দুখ আছে বুলি উপলব্ধি কৰে। আমাক এনেকুৱা স্থানলৈ লৈ যোৱা য’ত শান্তি-সুখ আছে। ড্ৰামা অনুসৰি পিতা আহিবই লাগে। এয়া পূৰ্ব নিৰ্ধাৰিত..., ইয়াৰ কোনো ইফাল-সিফাল নহয়। বিশ্বৰ ইতিহাস, ভূগোল চক্ৰাকাৰে ঘূৰি থাকে, ৪টা যুগ ঘূৰি থাকে। কলিযুগৰ পাছত সংগমযুগ, কলিযুগ আৰু সত্যযুগৰ মাজত এয়া হৈছে কল্যাণকাৰী ধৰ্মাৰ্থ যুগ। এয়া পুৰুষোত্তম যুগ অৰ্থাৎ উত্তমৰো উত্তম মৰ্য্যদা পুৰুষোত্তম হোৱা যুগ। এই যুগৰ নিচিনা উত্তম যুগ আৰু নাই। সত্য-ত্ৰেতাৰ সংগম উচ্চ নহয়, তাতটো দুই কলা সুখ কম হৈ যায় এই সংগমযুগৰো মহিমা আছে। তোমালোকেতো জানা পিতা উচ্চৰো উচ্চ, এনেকুৱা নহয় যে তেওঁ সৰ্বব্যাপি। সন্তানে কিমান ভুল কৰে কিন্তু ভুলো নাটক অনুযায়ী হয়। মই আহি অভুল বনাওঁ। পিতাই কয় তোমালোকে মোক উচ্চৰো উচ্চ ভগৱান বুলি কোৱা মই কিন্তু তোমালোক সন্তানক মোতকৈও উচ্চ বনাওঁ, সেয়েহে ভক্তই স্মৰণ কৰে। কিন্তু সৰ্বব্যাপি বুলি কৈ মাটিত মিহলাই দিয়ে। সেয়েহে তোমালোকে নিজেই দুখী হোৱা। ভাৰত সুখ ধাম আছিল। এতিয়া দুখ ধাম হ’ল। এতিয়া পিতাই কৈছে মই তোমাক মোতকৈও উচ্চ কৰিছো। মইতো পৰমধাম ব্ৰহ্মাণ্ডত থাকো। তোমালোকেও ইয়াৰেই নিবাসী আছিল। কিন্তু এতিয়া ইয়ালৈ আহিছা ভূমিকাত অবতীৰ্ণ হবলৈ। ব্ৰাহ্মণৰ স্থান উচ্চৰো উচ্চ, টিকনিত বুলি জানা। সেয়েহে উচ্চৰো উচ্চ শিৱবাবাৰ চিহ্ন (নিচানী) কি ৰাখিবা। তেওঁ এটা তৰা যেনেকুৱা আত্মা তেনেকুৱা পৰমাত্মা।

ভ্ৰুকুটিৰ মধ্যভাগত জিলিকি থকা এক প্ৰকাৰৰ বিশেষ তৰা। আত্মাৰ ৰূপ হৈছে তৰাৰ দৰে। এইখন এখন পূৰ্বে প্ৰস্তুত হৈ থকা নাটক, ইয়াত সকলো আত্মাই ব্ৰহ্মাণ্ডৰ নিৰাকাৰী বৃক্ষত থাকে যাক নিৰ্বাণধাম বুলি কোৱা হয়। আত্মা বোৰ নিৰাকাৰী দুনিয়া চুইট হ'মৰ (মৰমৰ ঘৰৰ) পৰা আহে। এতিয়াটো দুখধাম। অনেক খণ্ড। সত্যযুগত অনেক খণ্ড নাথাকে। ভাৰতেই উচ্চ খণ্ড আছিল। পিতাক সত্য (Truth) বুলি কোৱা হয়। পিতাই কৈছে মই সঁচা খণ্ড স্থাপন কৰিবলৈ আহিছো সেয়েহে নিশ্চয় নতুন দুনিয়া স্থাপন কৰি পুৰণি দুনিয়াখনৰ পৰিৱৰ্তন কৰিব লাগিব। এতিয়া দুখৰ পাহাৰ খহিব কিছুমানৰ ধূলিত পোত যাব . . . । তেওঁলোকেও বুজি পায় যে আমি যি বোমা প্ৰস্তুত কৰি পৰস্পৰক ভীতি প্ৰদৰ্শন কৰো নিশ্চয় অৱশেষত নাশ হ'বই। কিন্তু নাজানে প্ৰেৰক কোন যিয়ে এনে বস্তু প্ৰস্তুত কৰোৱাই আছে। গীতাতো আছে যে পেটৰ পৰা মিচাইল ওলাল। এইয়া সকলো বুদ্ধিৰ কথা। বোমা প্ৰস্তুত কৰে নিজৰ ৰাষ্ট্ৰৰ বিনাশৰ বাবে। যাদব, কৌৰৱ, পাণ্ডৱ তিনি প্ৰকাৰৰ সেনা আছে। যাদব-কৌৰৱ যুদ্ধ কৰি শেষ হৈ যাব। বাকী কৌৰৱ- পাণ্ডৱৰ মাজত কোনো যুদ্ধ নহয়। তোমালোকৰ কাৰো লগত যুদ্ধ নহয়। তোমালোক হৈছে যোগবল প্ৰাপ্ত ৰাজাঋষি, সন্যাসী হৈছে হঠযোগী ঋষি। সেইয়া শংকৰাচাৰ্য্য এইয়া শিৱাচাৰ্য্য। কৃষ্ণক আচাৰ্য্য বুলি নকয়। তেওঁ এতিয়া জ্ঞান লৈ আছে পুণৰ কৃষ্ণ হ'বৰ বাবে। ৰাজধানী স্থাপন হৈ আছে। তোমালোক পতিত কাঁইটৰ পৰা দৈৱী ফুল হৈ আছে।

গীতাতো শুনিছা - আহা, অজামিলৰ নিচিনা পাপীকো উদ্ধাৰ কৰা। গায়ন আছে পতিত পাৱন সেই সৎগুৰুৱে হয়। যিজনে তোমালোকক নৰৰ পৰা নাৰায়ণ, ৰজাৰো ৰজা বনায়। এইয়া হৈছে লক্ষ্য-উদ্দেশ্য। এইয়া পাঠশালা নহয় জানো। ইয়াত নৰৰ পৰা নাৰায়ণ নাৰীৰ পৰা লক্ষ্মী হয়। ইয়াত অন্ধ শ্ৰদ্ধাৰ কোনো কথা নাই। স্কুলতো লক্ষ্য-উদ্দেশ্য থাকে। তোমালোক পিতাৰ ওচৰলৈ আহিছা বেহদৰ অধিকাৰ ল'বলৈ। তাৰ সম্পত্তি ইয়াতেই ল'বলগীয়া হয়। সেইয়া সুখধাম এইয়া দুখধাম। গীতাত শুনিছা - মই এতি নিচেই সৰু সন্তান...। তোমালোক সন্তান নোহোৱা জানো। কোনোবা ২৫ বছৰীয়া, কোনোবা ১০ বছৰীয়া। পিতাই কৈছে এদিনীয়া সন্তানেও অধিকাৰী ল'ব পাৰে। বেহদৰৰ পিতাই পুণৰ ভাৰতক হীৰাতুল্য বনাবলৈ আহিছে। সত্যযুগত কিমান হীৰা মুকুতাৰ মহল আছিল! তাৰ কথাই নুসুধিবা! পিচত যেতিয়া ভক্তি মাৰ্গৰ আৰম্ভণি হ'ল তেতিয়াই পতিত ৰজাসকলে সোমনাথৰ নিচিনা মন্দিৰ সাজে। ৰজাসকলৰ ওচৰত মন্দিৰ থাকে। আজিকালিটো বহুত মন্দিৰ সাজি থাকে। সকলোতকৈ মুখ্য মন্দিৰ কোনে সজাইছিল! যি পূজ্যৰ পৰা পূজাৰী হয় তেওঁয়েই নিশ্চয় সজাইছিল। নিজে পূজ্য নিজে পূজাৰী - এই মহিমা পৰমপিতাৰ নহয়। তেওঁৰ মহিমাতো সকলোতকৈ পৃথক। প্ৰত্যেক মনুষ্যৰে মহিমা বেলেগ বেলেগ। উচ্চৰো উচ্চ মহিমা হৈছে পিতাৰ, যাৰ পৰা তোমালোকে ২১ জন্মৰ অধিকাৰ পোৱা। পিচত দ্বাপৰৰ পৰা তোমালোকে লৌকিক পিতাৰ সন্তান হৈ যেনে কৰ্ম কৰিছা তেনে জন্ম লৈছা। ধন দান কৰিলে এক জন্ম অল্পকালৰ সুখৰ অধিকাৰ পোৱা যায়। ৰজাসকলো ৰুগীয়া হ'ব লগা হয়। স্বৰ্গত তোমালোকে ৰোগী নোহোৱা। তোমালোকৰ গড় আয়ুস ১৫০ বছৰ হয়। কিমান স্বাস্থ্যবান হৈ থকা। ব্যাধি, দুখ আদিৰ নামেই নাথাকে। শিৱ বাবাই সন্তানসকলৰ কাৰণে উপহাৰ লৈ আহে, ইয়াক হাতত স্বৰ্গ লৈ আহিছে বুলি কোৱা হয়। পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে, সূৰ্য্যবংশী হোৱা বা চন্দ্ৰবংশী হোৱা নতুবা আঢ্যৱন্ত প্ৰজা। লক্ষ্য-উদ্দেশ্যতো আছে - কৃষ্ণৰ নিচিনা হোৱা। বাকী কৃষ্ণই কেতিয়াও মহাবাক্য উচ্চাৰিত নকৰে। এইয়া হৈছে ভগবানুবাচ। বুজোৱা হয় - এইয়া হৈছে ৰুদ্ৰ জ্ঞান যজ্ঞ। ৰাজস্ব অৰ্থাৎ স্ব-ৰাজ্য প্ৰাপ্ত কৰিবৰ বাবে। শাস্ত্ৰততো ডাঙৰ কাহিনী লিখি দিছে। পিতাৰ ওপৰত বলিহাৰ গ'লে পিতাইও ২১ জন্মৰ বাবে বলিহাৰ যায়। পিতাই তোমালোক সন্তানক উচ্চৰো উচ্চ কৰি গঢ়ি তোলে। ব্ৰহ্মাণ্ডত থাকোতা, ব্ৰহ্মাণ্ডৰ মালিক হ'ল নহয় জানো। পিচত তোমালোক বিশ্বৰ মালিক হোৱা, মই বিশ্বৰ মালিক নহওঁ। তোমালোকক বনাবৰ কাৰণে আহো।

তোমালোকে কোৱাও – পতিত-পাৰন আহা, আহি পাৰন কৰা। তেনেহ'লে আকৌ সৰ্বব্যাপি কেনেকৈ হ'ল? সংগতি দাতা পতিত-পাৰনতো এজন পিতায়ে হয়। এইসময়ত সকলোৰে তমোপ্ৰধান হৈ পৰিছে। সতো-ৰজো-তমো অৱস্থাবে সকলোৱে পাৰ হ'বই লাগিব। প্ৰতিটো বস্তু প্ৰথমে সতোপ্ৰধান হয় পাছত তমোপ্ৰধান হয়। সত্য যুগত দেৱী-দেৱতাসকল সতোপ্ৰধান, পাছত ত্ৰেতাত সতো; ৰামৰাজ্য; ক্ষত্ৰিয়, পাছত ৰজোত বৈশ্য, তমোত শূদ্ৰ, বৰ্ণও আছে। বিৰাট ৰূপত দেৱতা, ক্ষত্ৰিয়, বৈশ্য, শূদ্ৰ দেখুৱাই। পিতা আৰু ব্ৰাহ্মণক লুপ্ত কৰি দিছে। তোমালোক ব্ৰাহ্মণ দেৱতাতকৈও উচ্চ কাৰণ তোমালোকে ভাৰতৰ উচ্চ সেৱা কৰা। তোমালোকে শ্ৰীমতত আছা। শ্ৰেষ্ঠৰো শ্ৰেষ্ঠ, উচ্চৰো উচ্চ ভগৱানৰ মত পাইছা যাৰ দ্বাৰা তোমালোকে শ্ৰীশ্ৰী শিৱবাবাৰ দ্বাৰা শ্ৰীলক্ষ্মী-নাৰায়ণ হোৱা। পাছত মায়াৰ প্ৰৱেশতা হয় আৰু তোমালোক আসুৰি হৈ যোৱা। প্ৰতিটো কল্পতে বাবা আহি এনেদৰে বুজায়। বাবাই জ্ঞানৰ কলহ তোমালোক মাতাসকলৰ ওপৰত ৰাখিছে – মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা বনাবলৈ। সন্যাসীয়েটো মাতাসকলক নৰকৰ দ্বাৰ বুলি ভাবে, নিন্দা কৰে পিচত আহি সেই মাতাসকলৰ ওচৰতে ভিক্ষা খোজে, সেয়েহে ধাৰ লাগি যায় আৰু গৃহস্থীৰ ওচৰত পুণৰ জন্ম ল'ব লগা হয় আৰু পিচত সন্যাস কৰে। যদি পুণৰ জন্ম নলয় তেন্তে ইমান বেছি সন্যাসী ক'ৰ পৰা আহিল? ভাৰত পৱিত্ৰ আছিল সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী দুনিয়া বুলি কোৱা হয়। দেৱতাৰ আগত মহিমা কৰে - আপুনি সৰ্বগুণ সম্পন্ন . . . পিচত নিজকে কয় - মই নিৰ্গুণহাৰী মোৰ কোনো গুণ নাই। সৰ্বগুণ সম্পন্ন - এইয়া শিৱবাবাৰ মহিমা নহয়, এইয়া দেৱতাসকলৰ মহিমা। কিন্তু পুৰা জ্ঞান নোহোৱাৰ বাবে ৰাম সীতাৰ আগতো এই মহিমা কৰে। শিৱ জয়ন্তী উদ্‌যাপন কৰে কিন্তু একো বুজি নাপায়। সেয়েহে পিতাই কয় - এতিয়া তোমালোকৰ এতিয়া জ্ঞানৰ তৃতীয় নেত্ৰ খুলিছে। দেৱতাৰ তৃতীয় নেত্ৰ নাই। চিত্ৰত দেৱতাসকলক দেখুওৱায় বাস্তৱতে তোমালোকৰহে। কিন্তু তৃতীয় নেত্ৰ খুলি বন্ধও হৈ যায়। আচৰ্যজনক ভাৱে শুনেও, হজমো কৰে, আনক শুনাই তথাপিও ভাগন্তি হৈ যায়। বহুত ভাল ভাল সন্তান মায়াৰ লগত হাৰি যায়। পিতাই ৫ বিকাৰৰ লগত যুদ্ধ কৰাই বিজয় প্ৰাপ্ত হ'বৰ বাবে। বাকীতো অন্য যুদ্ধতো তোমালোক এতিয়া ব্ৰহ্মা বংশী, পাছত দেৱতা হ'বগৈ। এতিয়া শূদ্ৰৰ পৰা ব্ৰাহ্মণ বৰ্ণলৈ আহিছা। এতিয়া সৃষ্টি চক্ৰ পুৰা বুদ্ধিত আছে। নাটক পূৰা হ'ল। পিতাই লৈ যাবলৈ আহিছে। মায়াই সকলোকে পতিত কৰিছে। এতিয়া পিতাই কয় - যোগৰ অগ্নিৰ দ্বাৰা তোমালোক বিকৰ্মজিৎ হোৱা, ইয়াতেই মেহনত। আৰু একো কৰিব নালাগে, পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। বাবা আমি আপোনাৰ আছিলো। আপুনি আমাক পুণৰ সত্য যুগলৈ পঠিয়ালা, সত্যযুগত পুণৰ জন্ম ললো, পিচত ত্ৰেতালৈ আহোতে পুণৰ জন্ম ত্ৰেতাত ললো। এওঁকো (ব্ৰহ্মা) পিতাই কয় – তুমি নিজৰ জন্মৰ বিষয়ে নাজানা, মই শুনাও। মনুষ্যই ৮৪ জন্ম কেনেকৈ লয়? ৮৪ লাখৰ কথাটো হ'ব নোৱাৰে। কল্পৰ আয়ুসেই ৫ হাজাৰ বছৰৰ। এই শাস্ত্ৰ সমূহে তোমালোকক ঘোৰ নিদ্ৰাত শুৱাই দিছিল। এতিয়া পিতাই তোমালোকক জগাইছে। এতিয়া তোমালোকে জাগি পিতাৰ পৰা অধিকাৰ লৈ আছা। তোমালোকে কম বয়সীয়া সন্তান, কোনোবা ৩ মহীয়া কোনোবা ৪ মহীয়া। তোমালোক ঈশ্বৰৰ হোৱা গতিকে তোমালোক মৰি গ'লা মানে তোমালোকৰ বাবে দুনিয়া মৰি গ'ল। পিতাৰ হোৱাৰ পাচত দেহ-অভিমান চূৰ্ণ হৈ যায় পিতাই কয় - শৰীৰত থাকি, গৃহস্থ ব্যৱহাৰত থাকি, কমল ফুলৰ নিচিনাকৈ থাকিব লাগে। সত্যযুগত তোমালোক পৱিত্ৰ সম্বন্ধত আছিল। এতিয়া অপৱিত্ৰ গৃহস্থ ধৰ্মৰ হ'লা। তোমালোকে দেৱী-দেৱতা ধৰ্মৰ সকলোহে ৮৪ জন্ম লোৱা। ভক্তিও তোমালোকে আৰম্ভ কৰা। পূজাৰ পৰা পূজাৰী তোমালোকেই হোৱা। প্ৰথমে তোমালোকে অব্যভিচাৰি ভক্তি কৰিছিল, এতিয়া ভক্তিও ব্যভিচাৰি হৈ গৈছে। তোমালোকে আকৌ পিতাৰ পৰা সম্পত্তি

পোৱা। পিতা আহিবও লাগে সংগম যুগতেই। যুগে যুগে বুলি কোৱাতকৈ ৪ যুগ বুলি কোৱা। আকৌ ২৪ অৱতাৰ – কাছ-মৎস্য অৱতাৰ কেনেকৈ হ'ব পাৰে। ভগৱান এজন, ৰচয়িতাও এজনেই গতিকে তেওঁৰ ৰচনাও এখনেই।

মাতা-পিতা আৰু বাপদাদাৰ অতি মৰমৰ কল্লৰ পাছত পুনৰাই লগপোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:- *

- (1) স্বৰাজ্যৰ কাৰণে পিতাৰ ওপৰত বলিহাৰ হ'ব লাগে। লক্ষ্য-উদ্দেশ্যক সদায় সন্মুখত ৰাখিব লাগে। পুৰুষাৰ্থ কৰি সূৰ্য্যবংশী হ'ব লাগে।
- (2) পিতাৰ পৰা যি জ্ঞানৰ তৃতীয় নেত্ৰ সদায় পাইছা সেয়া সদায় যেন খোলা থাকে। মায়া যাতে প্ৰৱেশ নকৰে তাৰ প্ৰতি পুৰা ধ্যান ৰাখিব লাগে। যোগৰ অগ্নিৰ দ্বাৰা বিকৰ্মাজীৱ হ'ব লাগে।

***বৰদান:-** সংকল্প শক্তিৰ দ্বাৰা প্ৰতিটো কাৰ্য্যতে সফল হোৱাৰ সিদ্ধি প্ৰাপ্ত কৰোতা সফলতামূৰ্ত হোৱা

সংকল্প শক্তিৰ দ্বাৰা বহুতো কাৰ্য্য সহজে সফল হোৱাৰ সিদ্ধি অনুভৱ হয়। যেনেকৈ স্থূল আকাশত ভিন্ন ভিন্ন তৰা দেখা তেনেকৈ বিশ্বৰ বায়ুমণ্ডলৰ আকাশত চাৰিওফালে সফলতাৰ চিকমিকাই থকা তৰা তেতিয়াহে দেখিবলৈ পোৱা যাব যেতিয়া তোমালোকৰ সংকল্প শ্ৰেষ্ঠ আৰু শক্তিশালী হ'ব। সদায় এজন পিতাৰ অন্তত মগ্ন হৈ থাকিব, তোমালোকৰ এই আত্মিক নয়ন, আত্মিক মূৰ্ত দিব্য দৰ্পন হৈ যাব। এনেকুৱা দিব্য দৰ্পনেই অনেক আত্মাক আত্মিক স্বৰূপৰ অনুভৱ কৰাওঁতা সফলতামূৰ্ত হয়।

***শ্লোগান:-** নিৰন্তৰ ঈশ্বৰীয় সুখৰ অনুভৱ কৰা জনেই নিচিন্ত বাদশ্বাহ।

!!ওম্ শান্তি!!
